

forslaget, er der tilsyneladende indtrådt en ændring i partiets holdning. Flere udtalelser tyder på, at Socialdemokratiets modstand mod forsøgsordninger er aftagende. Det er baggrunden for at søge forslaget gennemført nu.

Flertallet har således noteret sig følgende udtalelse i Jyllands-Posten den 18. marts 1997 af erhvervsminister Jan Trøjborg: »Det er et lidt stift system, hvis man er enig om, at udlicitering kan lade sig gøre for det øvrige plejepersonale - bare ikke sygeplejersker. Jeg er positiv over for nye tanker.«

Endvidere har Kvalitetsinstituttet for Servicesektoren haft foretræde for Sundhedsudvalget den 3. april 1997.

Kvalitetsinstituttet, der blev oprettet i 1996 med regeringens aktive støtte, har tidligere forbundsformand Georg Poulsen som formand.

Georg Poulsen ønskede med dette foretræde at forklare udvalget, at instituttets arbejde med kvalitetsudvikling og offentlig/privat samspil inden for ældreområdet har vist, at lov om hjemmesygeplejersker udgør en alvorlig barriere for udvikling af ældreområdet. Instituttet lægger afgørende vægt på det lærende samspil: »Målet er her, at det offentlige lærer det private noget om omsorg, mens det offentlige lærer noget om logistik og effektiv produktion. Med det lærende samspil vil det være muligt at få fuld kvalitetsstyring på hele ældreområdet i en kommune til markedspriser, men alene baseret på en delvis udlicitering af den integrerede ældreydelse.«

Flertallet har noteret sig følgende argumentation fra Kvalitetsinstituttet for Servicesektoren: »at det er vanskeligt at redegøre for, hvorfor sygeplejersker skal være ansatte i en kommune, når hjemmehjælpere ikke skal. Særligt når hjemmehjælpere allerede i dag i praksis gennemfører omsorgsydelser over for den ældre, som må anses for at have et lige så stort omsorgsmæssigt og psykologisk indhold.«

Kvalitetsinstituttet mener, at det er et paradoks, at hjemmeplejen, der indeholder væsentlig mere omsorg for den ældre, end sygeplejen gør, ikke på samme måde juridisk er knyttet til det offentlige. Instituttet påpeger endvidere, at Danmark er det eneste land med en direkte juridisk tilknytning af hjemmesygeplejen til det offentlige.

Kvalitetsinstituttet anfører endvidere: »Udviklingen på ældreområdet viser en stigning i omkostningerne fra ca. 19 mia. kr. til godt 21 mia. kr. i løbet af få år. De penge har kommunerne ikke. Og de kan hverken tages fra skoleområdet, børneområdet eller ved højere skatter. Samfundsopgaven er således, at flere skal passes på samme serviceniveau og til ca. samme omkostninger som i dag. Derfor skal der udvikles lige så gode, men billigere modeller i de enkelte kommuner, og det stiller krav om fleksibilitet i valg af leverandør og krav til måling mellem offentlig og privat leverandør både af hensyn til samarbejde og konkurrence.

Kravet om ansættelse af hjemmesygeplejersker i kommunerne er med til at reducere effektivitet og fleksibilitet og kan i yderste konsekvens hindre det lærende samspil. Kravet bør derfor fjernes.«

Kvalitetsinstituttet frygter, at chancerne for at udvikle systemeksport tabes til svenske/hollandske/tyske firmaer, der allerede er nået langt i udviklingen.

Kvalitetsinstituttet påpeger, at lovtæksten på det tidspunkt, den blev skrevet, næppe var tænkt som en hindring for fremtidig udvikling.

Flertallet tilslutter sig helt Georg Poulsens argumentation og energiske forsøg på at påvirke den ideologisk betingede modstand mod forslaget.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse* ved 2. (sidste) behandling.